

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 196.

V Ljubljani, v ponedeljek 28. avgusta 1893.

Letnik XXI.

Ceneja stanovanja za ubožnejše ljudi v Ljubljani.

Ljubljana meseca avgusta.

V četrtek zvečer zboroval je „pri Maliči“ zasnovalni odbor, ki ima namen oživitviti v Ljubljani društvo, kateremu bi bil nalog, omisliti za nižje vrste mestnega stanovništva ceneja stanovanja, oziroma graditi take hiše.

Ne samo v Ljubljani bavijo se pristojni krogi s tem — perečim vprašanjem; vzlasti na Dunaju skušajo preskrbeti nižjim uradnikom in delavcem cenih in zdravih stanovanj. Poslednje ljudsko štetje je pokazalo, da na Dunaju biva skoro sto tisoč ljudij v nezdravih in prenapolnjenih stanovanjih, ker so manjša in zračna stanovanja draga, in še teh je težko dobiti. Kužne bolezni, ki razsajajo po Dunaju leto in dan in osobito na tisoče otrok poberó, imajo poglavitni povod v teh dveh nedostatkih. Ni li isto tako pri nas v Ljubljani?

Tu se gre v oživiljenje velike akcije, ki naj bi to življensko vprašanje privedla do ugodnega rešenja. Vlada in parlament pečala sta se sicer vže nekolikokrat z vprašanjem cenejših stanovanj za nižje uradnike in delavce, male obrtnike i. t. d., in dne 9. febr. 1892 bila je potrjena postava, da imajo biti delavske hiše oproščene davka. In vžle temu ni imela ta postava nobenega učinka na redno grajenje hiš z manjšimi in cenejšimi stanovanji.

V nekem dunajskem listu podaje in pojasnjuje odličan strokovnjak in veščak ves načrt, s kojim bi se odpomoglo nedostatku cenejših stanovanj. V dunajskih predmestjih — pravi — izvršuje se zdravstveno pregledovanje, pri katerem se najemnikom kletnih in podstrešnih stanovanj slednja odpovedujejo. In kam drugam neki imajo ti siromaki iti, nego zopet v kleti in podstrežja? Na starem Dunaju ni možno najskromnejši obitelji dobiti sobice s kuhinjo izpod 160 gld. in v novih okrajih jedva manjšo stanarino, nego 120 gld.

Staro narodnogospodarsko pravilo pa uči, da se ne sme več nego peti del dohodkov potrošiti za stanovanje. Toda Bože, koliko je po mestih rodbin, katerih živitelji, n. pr. tovarniški delavci, listonoše, diurnisti i. t. d., imajo na leto samo 350 gld., 400 gld. in 450 gld. plače in zaslužka. Poleg tega se mora ozirati tudi na slučaje bolezni, nezmožnosti do dela, in na nedostatek dela. Ti ljudje so prisiljeni bivati po kletih ali si pa pomagajo z mnogimi podnajemniki ali postranskimi gostači, s tem se pa vstruplja vzduh v majhnih toda boljših stanovanjih isto tako, kakor se to dogaja po kletnih in podstrešnih stanovanjih.

Napominani veščak priporoča namreč, naj parlamentarni zbori odobré postavo o ustanovitvi družb, koje bi hotele graditi delavske hiše in bi se zadovoljile s 4- ali 4 1/2 odstotnim poobrestovanjem in 1 odstotnim umrtvenjem kapitala. Ta stanovanja bila bi oproščena vseh davkov in priklad in smela bi se dajati v najem samo osebam, ki ne plačujejo direktnih davkov, ki imajo torej manj, nego 600 gld. direktnih dohodkov.

Družbe, katerih poslovanje in polaganje računov bi spadalo pod državno nadziranje, smele bi graditi samo taka stanovanja, ki bi imela dosti vzduha in svetlobe in bi ugajala vsem zdravstvenim zahtevam. Vsak podnajem bodi pa popolnoma izključen.

Po večšakovem mnenju znašali bi gradbeni troški za jedno hišo, obsežajočo 15 malih stanovanj ali sob, 1800 gld. Iz tega pa sledi, da bi se jedna zdrava in svetla soba pri 5 1/2 odstotnem letnem poobrestovanju in amortizovanju kapitala, oproščena davšine in doklad, mogla dati v najem za 65 gld. na leto.

Napominani strokovnjak pravi nadalje, da bi se to, česar bi država, dežela in občina izgubila na davkih in prikladah, nagradilo s tem, da bi jim po 35 letih — v kateri dóbi bi bil poplačan kapital — pripadle te delavske hiše v last sevéda s tem pogojem, da bi se i nadalje prepustile v to svrhu.

Za pet milijonov dalo bi se n. pr. na Dunaju zgraditi blizu 3900 malih stanovanj — velika soba in kuhinja z vso potrebno pritlikino — in s tem bi se odstranila na Dunaju bēda v stanovanjih; manj imovitejši ljudje bi se pa oprostili dosedanjih križev in ljudomorstva.

Ta načrt je izvestno vreden vsega uvaževanja i pri nas v Ljubljani, kjer se nahajajo slični tožni odnošaji in slična stiska v še večji meri, in kjer je iz zdravstvenih in socijalnih oziróv to vprašanje leto za letom perečeje, da se namreč ubožnejšim vrstam ljudstva preskrbé ceneja in zdrava stanovanja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. avgusta.

Katoliški centrum. Zopet se govori, da bi se osnovala v Avstriji podobno stranko, kakor je v Nemčiji katoliški centrum, katera bi v prvi vrsti branila interese katoliške cerkve. Mi le želimo, da se taka stranka kmalu osnuje, če tudi imajo celó nekateri konservativci pomisleke proti njej. Treba je, da se naši politiki nikjer ne bodo sramovali pridevka „katolišk“. Novi katoliški stranki naj bi se pridružili katoliki vseh narodnostih. S prva bi morda stranka ne bila močna, ali s časom bi se povečala. Izvršila bi se popolnoma ločitev. Vsak poslanec bi moral stopiti na jedno ali drugo stran. Naredil bi se konec tako škodljivemu polovičarstvu. Mnogo je krivo to, da nimamo še verske šole, ker nimamo nobene izrecno katoliške stranke. Taka stranka bi tudi pospeševala mir mej avstrijskimi narodnostmi, ki se bode mogel doseči le na podlagi krščanske pravičnosti. Dokler bode v tem oziru le veljalo izključno narodno načelo, bode vedno boj, ker bode vsaka narodnost le skušala razširiti svoje meje. Od tega boja pa imajo manjše narodnosti največ škode, ker se ne morejo uspešno braniti proti močnejšim.

Vrejenje jezikovnih razmer. V Hebu je Plener napovedal, da misli njegova stranka priti z novim jezikovnim predlogom v državnem zboru. Jedva se je raznesla novica o tem, že so se jeli oglašati proti temu predlogu poljski listi. Plener ni niti povedal, kak bode ta predlog, ali nezaupanje proti levici je pri vseh slovanskih strankah tako veliko, da so se vse brez izjeme takoj oglasile proti levičarskemu jezikovnemu predlogu po glasilih svojih. Posebno glasovi poljskih listov jako nepovoljno doné za levičarje. Brez Poljakov pa levičarji za noben svoj predlog ne dobé večine. Nadejali so se, da Poljake pridobé za svoj predlog s tem, da se za Galicijo naredi kaka izjema. Poljaki kot dobri politiki tudi v tem slučaju ne pojdejo levičarjem na

limanice. Predobro vedó, da bi glasujoč z levičarji popolnoma odbacnili druge desničarje. Navezani bi bili potem samo na levičarje, ali tega pa Poljaki ne marajo, zato pa z levičarskim jezikovnim predlogom ne bode nič, kakor ni bilo nič z osnovo nove večine iz levičarjev in Poljakov. Vse se bode zopet razbilo na upor Poljakov. Levičarski listi se zaradi tega že jako jezé na Poljake, kar seveda ne bode nič koristilo.

Masaryk in Gregr. V soboto se je mladočeški klub zopet posvetoval o znani aféri mej Masarykom in Gregrom. Po dolgem posvetovanju je klub sklenil resolucijo, v kateri izjavlja, da je dr. Gregr popolnoma korektno postopal, da mu torej nikdo nima ničesa očitati v političnem ali narodnem oziru v tem slučaju. Masaryk je pa napačno postopal, ker ni eksekutivnemu odboru sporočil pogovora mej njim in namestnikom in ker ni zavrnil moravskega staročeškega lista. Njegovo postopanje je bilo škodljivo mladočeški stranki. Ko se je glasovalo o tej resoluciji, je odšlo več zmernih članov. Misli se, da bode dr. Masaryk sedaj izstopil iz mladočeške stranke, ali pa celó odložil mandat. Pokazalo se je sedaj, da se večina mladočeških poslancev boji dr. Julija Gregra. Da postopanje poslednjega ni bilo tako korektno, se pa razvidi iz izjav „Narodnih Listov“. Če tudi stvar ni bila povsem taka, kakor jo je naslikala „Moravská Orlice“, vendar je gotovo, da je dr. Gregr v važni slovanski stvari se ravnal le po željah namestništva, če tudi je njegov list poprej drugače pisal.

Krščansko-socijalni shod v Liberci. Dne 4. septembra bode krščansko-socijalni shod v Liberci na Češkem. K temu shodu pojdeja dr. Lueger in dr. Gessmann z nekaterimi drugimi krščanskimi socijalisti. Dr. Lueger bode govoril o tem, kaj hoče socijalno-krščanska stranka? in dr. Gessmann pa o liberalizmu in socijalnem vprašanju. Ker je v Liberci več tovarn in torej mnogo delavcev, je kraj za shod jako dobro izbran. Udeležili se ga bodo pač v prvi vrsti mali obrtniki. Seveda liberalci v Liberci z vsemi silami delajo proti temu shodu, pa tudi nemški nacionaleci mu niso naklonjeni, ker krščanski socijalisti ne stojé na izključno nemškem stališču. Mi želimo tem shodu najboljšega uspeha in da bi mu kmalu sledil drug v kakem drugem mestu na Češkem. Treba je, da se krščansko-socijalna načela razširjajo povsod, ker drugače ni misliti na kako koristno socijalno reformo. Krščansko-socijalna politika je tudi polje, na katerem lahko delujejo vzajemno Čehi in Nemei.

Ženski višji pouk v Prusiji. V Prusiji se tudi nekateri navdušujejo za to, da se ženskam odpre pot na vse visoke šole. V ta namen osnovali so v Berlinu žensko gimnazijo, ki je osnovana popolnoma tako, kakor moške gimnazije. Učno ministerstvo se pa nikakor ne vjema s temi težnjami po višji izobraženosti žensk, ki je tudi nepotrebna, ker v Nemčiji je v izobilju razumnštva. „Nordd. Allg. Zeitung“ piše, da vlada pač hoče podpirati višji ženski pouk, v kolikor je to potrebno v občno izobraženje. Odločno se pa hoče upreti tistim, ki ne vidijo nobene razlike naravnih sposobnostij in socijalnega položaja obeh spolov in hočejo dati ženskam isto omiko, kakor jo dobivajo moški na višjih zavodih. Da bi pač učni ministri v drugih državah bili istega mnenja, kakor je pruski. Napačna izobraženost žensk bi bila le v veliko socijalno škodo.

Premembe na Koburškem. Nemški listi niso posebno zadovoljni, da angleški princ vojvoda Edinburški zasede prestol koburški. Nadejali so se, da princ sam ne prevzame prestola, temveč ga takoj odstopi svojemu najstarejšemu sinu. Posebno „Reichsbote“ vzdihuje, kako bode nemški narod težko prenašal, da ga bode vladal tuj princ. Ta list se že boji, da tudi kaka druga nemška vladajoča rodbina izumrje, in potem utegne zasesti kak nemški prestol še kak avstrijski nadvojvoda ali pa celo ruski veliki knez, ker sta ruski in avstrijski dvor v sorodstvenih zvezah z nemškimi dvori. Tega pa ne pomisli ta nemški list, da bi tudi drugi narodi lahko se branili nemških vladarskih rodbin. V Rumuniji in v Bolgariji tudi vladata Nemci in nad tem se nemški list nič ne vspodtika. Če bodo nemški listi tako postopali, utegnejo le doseči, da tudi drugod začno sovražiti tuje vladarje in naposled še katerega poženo. S tako pisavo nemški listi izpodkopujejo tudi monarhistično načelo.

Volitev na Francoskem. Od nad 10 milijonov volilcev jih je volilo 7.018.880. Zmerni republikanci so dobili 1.663.437, liberalni republikanci 1.481.233, radikale 1.443.481, socijalisti 707.539, revizionisti 209.024, katoliški republikanci 570.350 in monarhisti 943.766 glasov. Monarhisti so zgubili največ. Pri zadnjih volitvah bili so dobili nad 3½ milijona glasov, zgubili so 2 milijona glasov, če tudi se jim prištevajo glasovi oddani katoliškim republikancem, ker so zanje glasovali največ monarhisti. Več monarhistov ni volilo. Katoliškega republikanca neso hoteli, monarhist pa v njih okraji ni kandidoval. Sploh bode pa nova zbornica v resnici radikalnejša, nego je bila prejšnja, četudi se je sprva poročala o velicah uspehih zmernih strank. Mnogi liberalni republikanci so v resnici pravi radikali in mnogi radikali pa že socijalisti. To tudi ni čudno, kajti letos so prvi pot volili ljudje vzgojeni v brezverski šoli.

Slovstvo.

„Drobtinice“. XXVII. letnik. Katoliška družba za Kranjsko ravnokar razpošilja udom svojim prelep letni dar, „Drobtinice“ 27. letnik. Posvečen je škofovski petdesetletnici papeža Leona XIII. in tej slavnostni priliki tudi primerno ozaljšan. Podaje nam namreč kar tri slike sv. Očeta: prav lepo doprso podoba (str. 98), sv. Oče Leon XIII. s slovanoljubno okrožnico „Grande munus“ v roki (str. 186), in sv. Oče na nosilnem prestolu (str. 198).

Vsebinska letošnjih „Drobtinice“ je kaj raznovrstna. Prepričani smo, da bode zelo ugajala čitateljem. V nabožnem delu se končuje preznamenita knjiga belejskega škofa Janeza Petra Kamusa: „Duh sv. Frančiška saleskega“. V petih oddelkih, ker v toliko letnikih „Drobtinice“ je izšlo omenjeno prekristno delo. Gotovo je obrodilo v pobožnih Slovencih že mnogo sadu. Še več ga bode v prihodnosti, če se v celoti izda in spopolni z natančnim abecednim rečnim kazalom. Koliko koristnih nauk za krščansko askezo se nahaja v njem; a sedaj jih je težko najti. Zapored brati knjigo, ki je razdeljena na toliko delov in poglavij, pa ni lahko. Po naši sodbi bi storil gosp. vrednik „Drobtinice“ ali kdo drugi pobožnim, tudi izobraženim Slovencem veliko uslugo, če bi nam podal celotno izdajo „Duha“. Knjigo bi zlasti lahko rabili izobraženci kot „duhovno berilo“, in pa one pobožne duše, ki še niso vajene notranje, premišljevalne molitve. — Ta del knjige zaljšati sliki sv. Frančiška saleskega in pa pisatelja knjige, škofa Kamusa.

V drugem delu: „Življenjepisi“, podal nam je najprvo g. vrednik (dr. Fr. L.) nekaj črtic v sv. očetu Leonu XIII. ob petdesetletnici škofovanja. Ker so imele „Drobtinice“ leta 1888 obširen opis življenja in delovanja sv. očeta do tistega leta, zato se ta stavek ne ozira na prejšnje življenje, ampak samo v dobo zadnjih pet let.

Zatem završava gosp. kanonik K. Klun opis življenja in delovanja Fr. Ks. Kramerja, poslednjič korarja v Ljubljani. Opisu rajnega samega je namreč gosp. stričnik-kanonik dodal 6 poglavij: ustanovitev duhovskega podpornega društva, zidanje hiralnice sv. Jožefa v Ljubljani, opis zlate maše, politično in narodno delovanje, osebnost in domače občevanje, ter nazadnje bolezen in smrt. Temu delu je pridejana boljša slika opisanega pokojnika, kakor je bila lanska.

Pristavimo, da se je napravil tega životopisa tudi poseben odtis z dodatkom o računih pri zidanju

starološke farne cerkve. To beležimo s toliko večjim veseljem, ker nismo še z lepa brali tako krepko pisane životopisa značajnega, neustrašenega, požrtvovalnega moža, kakoršnih bi dandanes potrebovali v vseh stanovih.

Drugi del zaključuje: „Življenje in delovanje Josipa Marna, častnega kanonika, c. kr. gimnazijskega profesorja, predsednika „Matici Slovenski“ itd. Popisal dr. Josip Lesar. Popis ta riše precej obširno (str. 137—184) poljudno pa zvesto plemenito življenje in delovanje blagega pokojnika v 12 poglavjih. Popisu je pridana dobro zadeta slika pokojnika.

V tretjem delu: „Raznoterostih“, nam zanimivo opisuje gosp. župnik Janez Ažman letošnje romanje v Rim, na to sledé tri pesmi in nekaj „vzglédov za življenje“.

Imenik udov „katoliške družbe za Kranjsko“ završi knjigo. Pogled v imenik nam je vzbudil željo, katere ne moremo zatreti, da je ne bi razodeli, naj bi se „po deželi“ nekoliko več storilo za družbo in „Drobtinice“.

H koncu pripomnimo, da so „Drobtinice“ tudi na prodaj, in sicer pri predsedniku „Katoliške družbe“, mil. g. proštu Ant. Jarcu, in v „Katoliški Bukvarni“, izvod po 80 kr.

Slovenci, urno sezite po mičnem in koristnem berilu!

Zbrani spisi Pavline Pajkove s sliko in životopisom pisateljice. Prvi zvezek. V Celji, 1893. Tiskal, izdal in založil Dragotin Hribar v Celji. Cena mehko vezanemu izvodu 2 kroni, krasno vezanemu pa 3 krone, do pošti 10 kr. več. Reci kdo, kar hoče: podjeten je Dragotin Hribar! V prav kratkem času so izišla iz njegove tiskarne tri začeta leposlovna dela: „Pesmi Fr. Gestrinove“, „Zbrani spisi dr. J. Vošnjaka“, I. zvezek, in sedaj „Pavlina Pajkova“, I. zvezek. Zadnji dve zbirki je tudi sam založil. O tej novi zbirki, kateri je mož pisateljčin, prof. dr. Janko Pajk, dal kot uvod nekaj črtic iz življenja njenega bogato okrašenih z lastnim, vselej ne ravno tečnim modrovanjem, moramo reči, da se zrcali v njih izobražena, nadarjena ženska. Pesnim in spisom, ki imajo mnogo zdravega jedra, je pa primešano precej novodobne sanjarske nejasnosti v nazorih o življenju in njega namenu. Na vsa tista zoperna vprašanja, ki jih v tem oziru stavlja pisateljica jako pogostem, je za kristijana že davno odgovorjeno: beri katekizem in tam te poneha tvoja svetobolna migrēna! Sicer pa menimo, da se je leta 1870 dobilo še dovolj bralcev „Žorinovič“ in njemu enakih žaloslovnih proizvodov, da pa leto 1893 ni več za-nje. Vsaj mi nismo več za-nje in če prav poznamo, mladina tudi ne. Tisek knjižice je jako ličen in vsekakor je vredna 2 kroni.

„Matica Slovanská“ izišla je v Olomucu št. 4. Nadaljuje se povest „Faeka“ in slike „Na hrobe“, „Zachráněna“ in „Píjan“ in začetek povesti „Ne přišel“. — V „Obzoru“ je nadaljevanje „Treh svetov azijsko-evropske kopnine“, daljši članek o lužiških Srbih in razprave in podatke o družih slovanskih narodih. „Matica Slovanská“ izhaja na treh polah dvakrat na mesec in stane pol leta 1 gld. 25 kr. Vredna je priporočila.

Cerkveni letopis.

Važen izrek.

Poslanec Clemenceau, razborit v govorništvu, sloveči sovražnik katoliške cerkve, se je izrazil nedavno o sv. očetu tako-le: „Papež vidi daleč“ in o cerkvi je rekel: „Ono, kar je še živo, kar je najživeje in najmočnejše, to je katoliška cerkev, največja urejena politična sila, kar jih svet pomni.“ Oj, da bi ta zavest nasprotnikova jela se buditi mej nami, ki smo otroci in kakor zatrjujemo vedno, zvesti otroci cerkveni. „Politiška sila“ cerkve se seveda ne sme umevati napak; če se pa umeva najlepše urejena družba z večnim, nadnaturnim namenom prekvajajoča, vzgajajoča in okrepljujoča vse druge družbe in jim kažoča jedino pravo smer njihovega življenja, v tem vzvišenem, obširnem pomenu velja.

Kako sodijo v Rimu?

„Moniteur de Rome“ odločno svetuje katoličanom na Ogerskem, naj podpirajo narodne težnje ogerskih Slovanov in Rumunov, da se v zvezi s temi narodi ložje ustavijo vse uničujočemu liberalizmu, ki sedaj

gospodari na Ogerskem. Grdo je, če tedaj kdo govori o nasprotstvu do Slovanov ondu, koder imajo uprav največ podpore. Mej temi nasprotniki, mej katere časih zaide tudi naš „Narod“, spada „Il Diritto croato“. Često piše tako, da človek misli, da ima pred seboj kak tržaški list najliberalnejše boje. V jedni zadnjih številki trdi nesramno, da so „odloki“ (?), ki jih je izdal Rim glagolici v korist „polvere negli occhi“.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna VIII. velika skupščina dne 26. julija 1893
v Sežani na Krasu.

XIV.

V proslavo naši družbi je objavil „Mir“ 20. oktobra 1892. lep sonet, a „Soča“ je povodom izborne akademije, prirejene po ženski podružnici v Gorici, poslavlja tudi našo družbo z dvema klasičnima pesnima, kateri je zložil neimenovan pesnik. „Edinost“ je sprožila „Cirilo-Metodijski dar“, ki je družbi naklonil že mnogo stotakov. Sicer pa so se skoro vsi slovenski časniki v posebnih člankih spominjali naše družbe, a posebno izborne spise in pojasnila o njej so objavili: Mir, Slovenski Gospodar, Domovina, Dolenjske Novice, Edinost, Soča, Novice, Slovenski Narod, Domoljub in Rodoljub. V tej okoliščini je tudi iskati toliko zanimanja za našo družbo. Iz dozda navedenega se je slavna skupščina prepričala, kolike simpatije vživa naša družba v vseh slojih našega naroda. (Istina!) Neko sankcijo temu čustvovanju uvideva naša družba v običajnih darovih dveh visokih korporacij: pre-slavnega deželnega zbora kranjskega s tisoč in slavnega mestnega zastopa ljubljanskega s pet sto goldinarji. (Slava!)

Vsem podpornikom, dobrotnikom, pospeševalcem družbinih namenov, vsem podružničnim načelništvom in narodnim časopisom iskreno zahvalo!

A tudi milih pokojnikov ne smemo pozabiti. Žal, da nam jih je letos — kolikor se nam je naznanilo — dokaj pokosila nemila smrt. Monsgr. kanonik Legat, ustanovnik trž. moške podružnice, ki je blagodušno oskrbel sliko vladike Ravnikarja za našo knjižnico, preminol je v najlepši dobi. Dekan Lovro Potočnik, bivši prvomestnik gornjegradske in podpredsednik braslovške podružnice, ki je volil naši družbi v svoji oporoki 50 gld. Nenadoma je umrl A. Pakiž, učitelj v Lokvi, bivši odbornik nakelske podružnice. Metliška podružnica izgubila je svojega ustanovnika Martina Tomca, župnika v Suhoru. Tilika Freunsfeldova, osnovateljica ženske podružnice v Ormožu, je le malo časa še gledala sad svoje trudoljubivosti. Idrijska moška podružnica je zgubila svojega blagajnika Frana Lapajnetu. Vrhnjska moška podružnica svojega prvomestnika dekana Koprivnikarja. Narodni buditelj koroški dr. M. Lutman, osnovatelj in odbornik podružnice v Ziljski Bistrici, je pač prezgodaj legel v grob. Brežiška podružnica obžaluje svojega ustanovnika, župnika Ivana Kuneja v Dobovi. Istotako Beljaška podružnica svojega ustanovnika vrlega trgovca Frana Pihača in odbornika, Simon Stoeckel-na, župnika pri sv. Lenartu. Izvanakademiška graška beleži v svoji kroniki mej mrtvimi: Dr. viteza Močnika, majorja Andr. Komelja pl. Sočebanskega, kanonika dr. Robiča, kateheta Petra Wallnerja, nadinženirja Iv. Vičič-a, Karolino Tramplerjevo, rojeno Nemko, ki je med Hrvati in Slovenci živeč omilila si naš rod. Ustanovnik mokronoške podružnice notar Ivan Fišer prominol je v Gornjem Gradu. Trгоvec Martin Jurič v Št. Ruprtu na Dolenjskem, ki je volil naši družbi 20 gld. Ženska podružnica v Št. Vidu nad Ljubljano oplakuje svojo vrlo blagajničarico Josipino Zupan-ovo. Višnjagorsko-zatičinska podružnica zgubila je svojega podpredsednika Primoža Ribnikarja, župnika v Zatičini. Goriška moška obžaluje poleg goričmenovanega vojaškega pisatelja Komelja župnika Jakoba Vižentinija na Vogrskem. Senožeška podružnica izgubila je deželnega poslanca Hinka Kavčiča. V Ljubljani je prominol družbenik šentjakobsko-trnovske podružnice, komptoirist Josip Kadunjec, kateri je tajništvu vsa leta za našo družbo veliko pomagal. In nedavno je umrl naše družbe pokrovitelj Julij Rozina, trгоvec v Pudobu pri Ložu.

Teh vrlih pokojnih kakor vseh živih družbenikov spominjali smo se pri današnji presv. daritvi. (Slava jim!)

7. Sklepno je vodstvu omenjati še nekaterih izvanrednih dogodkov. — Dne 19. februarja je slavil katoliški svet 50 letni jubilej škofovstva Nj. Svetosti papeža Leona XIII.

Mej deputacijami, ki so se tem povodom poklanjale Nj. prevzvišenosti knez-vladiki ljubljanskemu, bilo je tudi poslanstvo naše družbe, ki je po svojem prvomestniku izrazilo sinovsko udanost in pokorščino poglavarju sv. cerkve in svoje občudovanje duševnemu velikanu na papeževem prestolu in velikemu prijatelju slovanskih rodov. (Slava mu!) Prevzvišeni knez vladika je družbino zastopstvo milostno sprejel z obljubo, da sporoči to čestitanje na pristojno mesto — od koder je pozneje dospela na prečastito škofijstvo za posameznike kakor za vsa voščena društva očetovska zahvala in apostolski blagoslov.

Ko je c. kr. deželni predsednik Andrej baron Winkler zapuščal svoje mesto v Ljubljani, poslovila se je pri njem mej slovenskimi društvi dne 16. oktobra 1892 tudi deputacija naše družbe; istotako se je dne 1. novembra na to poklonila novemu načelniku deželne vlade kranjske Viktorju baronu Heinu.

Zaslужni rodoljub slovenski, pokrovitelj in razsodnik naši družbi dr. Jarnej Zupanec je bil odlikovan z vitežkim križcem Fran Josipovega reda, vsled tega mu je vodstvo pismeno čestitalo. Pokrovitelj naše družbe Anton Hajšek, dekan v Slovenski Bistrici, pa je nedavno postal častni kanonik lavantinskega stolnega kapitula. — Žalna je bila sicer slavnost ob prenosu zemeljskih ostankov grofa Draškovića v Zagrebu dne 15. junija 1893, a tudi Slovenca veseli, da bratski nam narod hrvatski tako visoko časti svoje duševne velikane. Našo družbo je pri tej slavnosti zastopal njen nadzornik Oroslov Dolenc.

Ali naj z ozirom na vse to k sklepu še kaj pristavimo? Dovolj bo, ako si prilastimo besede, s katerimi je slavno načelnistvo brežiške podružnice lani vabilo k pristopu piščo:*)

„Družbe sv. Cirila in Metoda ni treba dosti priporočevati, kajti nje namen je velevažen, krasen in blag; ona mora biti vsakemu Slovincu mila in draga. Njej se ne morejo primerjati jednaka nemška in italijanska društva; teh jedini — ali vsaj glavni — namen je, odtujiti slovansko šolsko mladino svojemu rodu, (Istina!) naša družba pa ne sega po tujem življu, ampak varuje le slovenske otroke, da se ne izneverijo svojemu rodu, in s tem ob enem svojemu Bogu in vsemu, kar je lepo in blago (Da, da, tako je!); saj je obče znana resnica, da kdor zataji svojo mater, svoj rod, izneveri se navadno tudi veri svojih očetov in sploh vsem krepotim, katere storé človeka človekom. Zatorej Slovenci, kdor ima srce za svoj rod in želi, da isti ostane kreposten in blag, živo podpiraj družbo sv. Cirila in Metoda.“

*) V. Slovenec d. 17/6. 1892, št. 136.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. avgusta.

(Vodnikova stoletnica na Koprivniku.) Naš gosp. poročevalec nam iz Bohinjske Bistrice brzojavno poroča, da je bila slavnost na Koprivniku ob ugodnem vremenu sijajna. Ljudstva se je iz Bohinja in blejske okolice silno veliko zbralo. Natančno poročilo prinesemo v jedni prihodnjih števil. — Značilno je, da vsi vse narodni „Slov. Narod“, kateri ima navado, da vsako 25. in 10letnico kake čitalnice ali kacic požarnih brambovev v dolgih vrstah priporoča — za 100letnico Vodnikovo v zadnjem tednu ni imel niti za jedno samo vrstico prostora. Menil je, da je s kratkim vspehom, katerega je pred par meseci objavil, popolnoma spolnil svojo narodno dolžnost do našega pesnika prvaka — Vodnika. Kaj, ko bi gg. političnim „pajacem“ ta slavnost ne bila zato všeč, ker so bili prvi nje snovatelji politični „lakaji“?

(Iz Novega Mesta) se nam poroča: Shod bi se smel imenovati uradniški shod, ne pa volilni, ker bili so prisotni do malega le uradniki. Bilo je k večjemu kakih 80 mož, med njimi 6—10 meščanov. Ta shod, kakor sém čul, je bil uprizorjen nalašč zoper shod katoliško-političnega društva v Novem Mestu, kakor lani Svetčev banket zoper katoliški shod. Zabavljalo se je hudo in veliko zoper klerikalizem. Suklje je zamahnil po dr. Papežu in Pfeiferju. Se hujši je govoril dr. Slane.

(Hm!) O rajnem knezoškofu Zwergerju pisal je „Narod“ tudi te-le besede: „Prijatelj Slovencev ni bil pokojni vladika. Dasi biva v njegovi dijecezi mnogo Slovencev, preziral jih je vedno in deloval na to, da bi se tudi v cerkvi ponemčili. Pošiljal je Nemce v slovenske kraje in ti so delovali v nje-

govem duhu.“ „N. Fr. Pr.“ pa piše o njem: „Postal je v neugasljivem sovraštvu do nemškega liberalizma zaveznik panslaviistiških moskovskih romarjev in molilec carjev.“ Kateri liberalci ima prav? Starejši in doslednejši ali — bore neokretni mladič?

(Blagoslovljenje.) Včeraj je blagoslovil preč. g. Ivan Flis, stolni kanonik in župnik-dekan, prenovljeno kapelico v posilni delavnici. Pri svečanosti sta bila navzoča blag. gg.: dr. Fr. Papež, namestujoč deželnega glavarja in dr. Vošnjak. Pri peti sv. maši sta stregla čč. gg. A. Koblar in I. Vrhovnik.

(† Pogreb č. gosp. L. Urbanije.) V Žalni pri Šmariji pod Ljubljano smo pokopali v sredo dne 23. t. m. faranom silno priljubljenega župnika č. g. Lovro Urbanijo. Petnajst duhovskih sobratov, na čelu šmarijski g. dekan, spremilo je ranjcega do groba, več gg. učiteljev oskrbelo je preprijazno pred župnim dvorcem, v cerkvi in na grobu ganljivo petje, mnogobrojno ljudij od blizu in daleč bilo je navzočih pri sv. opravilu. Govoril je č. g. Franc Augustin iz Kopanja. Naj blagi ter za čast božjo in izveličanje duš goreči gospod počiva v miru!

(Hrvatski sabor) se snide, kakor se nam poroča iz Zagreba, po najnovejših poročilih še le meseca novembra, ter bo mogel potem zborovati še v januariju bodočega leta. Glavna naloga mu bode razprava proračunska in nekaj manjih osnov. Da se sabor sklicuje samo enkrat na leto, trdijo na merodajnih mestih, da je to za naše odnose koristno, ker se na ta način mnogo denarja prištedi, posebno za potne troške. So namreč pri nas kraji, odkoder potrebujejo poslanci po tri dni do Zagreba. Taka varčnost je prav koristna, samo ko bi se sploh pri vseh vredbah, kjer je seveda na svojem mestu, tako točno izvrševala.

(Osebna vest.) Bolezen naklanskega preč. g. župnika Fr. Rometa se je precej shujšala. Bodi priporočen v molitev!

(† Štefan Faganelj.) vikar v Biljah, je previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal dne 26. avgusta t. l. ob 8½ uri zjutraj. Pogreb je bil danes v ponedeljek dne 28. avgusta ob osmi uri zjutraj na pokopališču v Vrtojbo. Priporočamo blagega ranjkega v pobožno molitev.

(V Komnu.) 26. avgusta 1893: Mnogobrojnimi prijateljem in znancem poročam, da se našemu vč. g. dekanu Adolfu Hamerlu zdravje vidno boljša in da je prva nevarnost minula. Hvala vsem prijateljem in znancem na molitvi in sočutju, ki je bila nam vsem v hudih trenutkih tolažba in pomoč.

J. Rejec, kapelan.

(Oddaja ameriških trt.) Na pomlad leta 1894 se bodo iz državnih trtic v Nižji Avstriji, na Štajerskem, Kranjskem in Primorskem sledeče ameriške trte, kolikor jih bode v zalogi, prosilec iz od trtne uči zakuženih krajev oddale in sicer za a) tisoč reznikov Riparije sauvage in selectione, Solonis, Rupestris in York Madeire 3 gld. b) Riparia portalis, Pailleres, Perrier in Jaquez po 6 gld. c) Vkoreninjene trte pa brez izjeme tisoč po 10 gld. Brezplačno se pa morejo trte izjemno samo takrat oddati, ko bi se trtni matičenjak nameraval napraviti iz kakega občinskega ali družbenega zaklada, in da bode obstanek take ustanove najmanj 10 let zagotovljen. To se daje po ukazu vis. c. kr. deželne vlade z dne 10. avgusta 1893, št. 10.853 s tem dodatkom obče na znanje, da prošnje za prepust trt se morajo pri dotičnih okr. glavarstvih pismeno brez koleka ali pa ustno zadnji čas do 1. oktobra 1893 vložiti.

(Dopolnilne volitve v goriški deželni zbor.) Celó v „Tagespost“ dopisuje se iz — Tolmina. In kako? Smešno! Kakor bi bil Tolmin v srečo blažene Italije, javi dopisnik tendenciozno vest, da so proglasili tolminski Lah kandidatom v deželni zbor g. župana Cazzafuro, Slovenci pa „Gefälligkeits-Slovenca“ visokorodnega g. Alfr. Coroninija. Dopisnik prorokuje hud boj, ker zmaga bode bajé zavisna od malo glasov. Kake resnicoljube redi na svojem ostržu narodni, čisto slovenski trg Tolmin? Še celó goriškemu „Corriéré“ zdí se predebela. Ha, ha!

(Šempetru pri Gorici) je ob obeh straneh ceste polno gostilnic, ki so ob nedeljah in praznikih tudi ob času sv. maše odprte. Ne vemo, ali je tam žeja tako močna, ali pa vera tako slaba.

(Dolenjska železnična mostova) dobila te dni močna lesena tla iz poldrugi palec debelih desk.

(Kaj je „Grazer Volksblatt“?) Sobotni „Narod“ odgovarja: Grazer Volksblatt je „organček tiste štajerske in koroške nemške stranke, ki z uzorno

nemško-katoliško vneto zlorablja politično pomoč svojih slovenskih sodeželanov in katoličanov hoteč jih v znamenji križa — ponemčiti“. Mi smo dosedaj mislili, da je Grazer Volksblatt organ tiste katoliške stranke na Štajerskem, ki je po svojih zastopnikih v državnem zboru vedno podpirala slovenske težnje. Zato smo „Narodu“ za njegovo pojasnilo iz srca hvaležni!

(V „Svetem“ pri Komnu) popravil je kaj krasno dva stranka altarja znani slikar goriški Delneri. Delo stane nad 200 gld., kateri denar so v malem času občinariji med seboj nabrali.

(Preddvorom.) 25. avgusta: Ker se je pred dvema leti naša šola v dvorazrednico razširila, bilo je že davno potreba, šolo za jedno nadstropje povisati. Letos smo delo začeli, katero bode razven ometa kmalu končano. Hvala za to gre vzlasti velečastitemu g. Jan. Debeljaku, predsedniku krajnega šolskega sveta. — Tudi naša farna cerkev se znatraj prenavlja. Domač slikar g. Matija Bradaška iz Kranja je že od sv. Jakoba tukaj. Prezbitarij slika na opresno (al' fresco). Prva slika kaže: presveto Trojico krona Marijo Devico; druga: sv. Peter in Pavel se poslavljata; tretja: križanje sv. Petra. Te so zdaj dovršene, naslikal pa bode še pet drugih. Delo je naročil blagi gospod, ki hoče na ta način obhajati 25letnico svojega pastirovanja na jedni fari. Slikan prezbitarij naj vzbudi še v drugih čut velikodušnosti in krščanske darežljivosti, da bi bila vsa cerkev slikana. — Pred nekaterimi dnevi je na Bregu vol neko ženo tako nesrečno vrgel na tla, da so jo na pol živo domov prinesli. Občespoštovani gospod dr. Viktor Urbančič, profesor dunajske poliklinike, je bolnici pomagal, kar je bilo v prvem trenutku mogoče. Sploh so ubožni farani hvaležni gospodu doktorju, kateri skozi cele počitnice na svoji graščini „Preddvorom“ brezplačno bolnike zdravi. — Dne 22. t. m. so dobili Topaličanje novo cerkveno uro. Kupil jo je Mih. Studen, kateri je tudi pred par meseci kupil veliki zvon za romarsko cerkev na Brezjah.

(Štajerske novice.) Pred tremi tedni je v Radgoni k gosp. Sch. prišel agent tvrde Rosenberg v Mariboru in vsiljeval mu je blago. Gospod Sch. je naročitev odklonil. Čez 14 dnij pa dobi pismo s tvrdko „Aleksander Rosenberg“ na kuvertu, v kateri je najbrž že bila kaka faktura in kmalu za tem pošiljatev blaga. Oboje je neodprto vrnil. Za tem pride priporočeno pismo, v katerem se je zahtevalo, da naj se vsprejme blago. Na to pismo je Sch. odgovoril, da blaga ne vsprejme, ker ga ni naročil. S tem že stvar ni bila pri kraju; dne 22. t. m. dobi Sch. pismo od odvetnika iz Maribora, v katerem se pozivlje, da naj prevzame in plača blago o določenem času, če ne, ga bode tožil po naročilu Rosenbergovem. Sch. je odvetniku zopet odgovoril, da blaga ni naročil in ga tudi plačal ne bode, naj ga le toži. Kaj bode sedaj, se še ne vé. — Dne 24. t. m. opoldne je prišel v Ptuj pešpolk baron Kuhu št. 17 in zvečer pa lovska batalijona št. 20 in 31. — Dne 22. t. m. je v Reki umrla 103 leta stara Marija Baraga, doma iz Maribora. Več mesecev je že bila hudo bolna. Bila je uboga in je živela od usmiljenja družih ljudij.

(Nekaj o pesmih.) Sobotni „Narod“ piše v svojem članku to-le: „Kdor se ne valja v prahu pred vsako škofovsko palico, kakor so se valjali v temnih časih duševnega mračnjaštva podli dvorniki pred posvetnimi prestoli, ta je izdajalec katoliške vere in gorje slovenskemu duhovniku, ki se brani v livrejo ponižati svoj duhovni talar. To je tista pesem, ki se glasi tudi po slovenski domovini, odkar so zaseli sedeže nekaterih slovenskih škofov moške, ki ne nosijo v prsih slovenskega srca.“

(„Preces in conferentiis pastoralibus prae-scriptae“) lično natisnjene so izšle vsled večkrat razodetih želja. Dobiva se izvod po 2 kr. v „Kat. Tiskarni“ in tudi v „Kat. Bukvarni“.

(Dar.) Čast. gosp. Josip Sterbenec je daroval 10 gld. po toči poškodovanim v fari Studencu. V isti namen sta darovala dva neimenovana po goldinarju.

(Umrla) je v Biljah gospa Uršula Zavnik, vzgledna mati in pobožna žena. Ob njenem grobu ne žaluje sama družina, ampak vsi, ki so jo poznali. N. v m. p.

Društva.

(Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) namerava prirediti dne 10. septembra letos cestno dirko ter ob 11. uri dopoldne korzo po

našem mestu. Natančnejši program razglasil se bode kasneje.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je izročilo vredništvo „Slov. Naroda“ osmo zbirko prvih kron v znesku 346 kron 62 vinarjev. Trnovskobistriška podružnica je poslala 162 gld. 20 kr., teharska na Stajerskem 120 gld., goriška ženska po blagajničarici Mariji Kanceler pa 100 gld. udnine. — Mej veliko skupščino v Sezani je izročila tamonjša ženska podružnica 100 gld. pokroviteljine po svoji tajnici gospici Mici Mahorčičevi; pokrovitelj z zneskom 100 gld. sta še postala kranjska moška podružnica in g. dr. Stor v Ljubljani. Zbirke prvih kron so poslali: Velečast. gosp. L. Hudovernik in družbe zbranih duhovnikov 32 kron 60 vinarjev; z Vrauskega 32 kron; g. Fr. Sorn, nadučitelj pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, 12 gld., ki so jih zložili gostje o zlati maši velečast. g. župnika Fr. Batha; čast. g. Ign. Rom 10 gld., ki so jih darovali č. g. duhovniki pri dekanijski konferenci v Slovenski Bistrici; gspđ. Brinšek iz Ilirske Bistrice zopet 16 kron; g. Resman 15 kron; velečast. gosp. Podboj 10 kron; hišna družba „Omizje“ v Mozirju s pozdravom „Mir vam bodi!“ 10 kron; gg. skupščinarji na predvečer v Hafnerjevi pivovarni: Tirin-gar in njegovi sošolci, Dev, Trdina, 8 kron; gosp. Fr. Hrašovec, blagajnik izvan-akademiške podružnice v Gradcu, z doneskom udnine 6 prvih kron, ki so jih darovali: velečast. g. kurat A. Skočir 3, gosp. Ančka in Anton Weinberger. Franjica Zabred po 1 krono; velečast. g. župnik Lednik 5 kron; gosp. Zelnik 5 kron; vesela družba pri Spanu v Sevnici po g. dr. Preskerju 2 gld. 5 kr.; kres v Sevnici na čast sv. Cirila in Metoda 4 krone; gospodičini Ravnikarjevi 2 kroni; g. Bezget 2 kroni, in Veko-slav Nabergoj, dijak kmetijstva na Grmu, 2 kroni. Vrlo delavnim podružnicam in darovalcem prvih kron kličemo: Bog povrni! Naj bi bili ti da-rovionim domorodcem, ki še niso da-roviali prvih kron, vzpodbujevalen opomin, da darujejo družbi vsaj druge ali tretje, ali tudi dvajsete krone. Nam bodo iz njih rok prve!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. (Vabilo k veselici). katera se priredi v Starem Trgu pri Ložu dne 3. septembra t. l. na vrtu g. Tomea. — Vspored: 1. Prolog, govori g. Engelbert Busbach. 2. „Zastava že razvita je“, pje moški zbor. 3. Gregorčič: „Domovini“, deklamuje gspđ. Olga Gasperin. 4. Mešiček: Venec slovenskih pesmij“, za citre in gosli, igrata gospa Perušek-Modrijan in g. Krašovec. 5. Veseloigra: „Bob iz Kranja“. 6. Prosta zabava. Pri tej veselici svirajo prezidanski tamburaši. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina 30 kr. S čistim dohodkom se omisli zastava tukajšnji šoli. Zaradi blagega namena so preplačila dobro došla. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno ODBOR.

Spominjajte se

„katoliškega sklada“

ob raznih prilikah!

Telegrami.
Dunaj, 28. avgusta. Grof Taaffe se je včeraj odpeljal v Nalžov.
Dunaj, 28. avgusta. Semenski sejem se je začel. Zastopnika trgovskega ministertva in občine imela pozdravne govore. Prečitano se je poročilo s številkami o letini po svetu. Udeležba izredno velika.
Budimpešta, 28. avgusta. Jutri razloži notranje ministerstvo v uradnem listu, da je marmaroški komitat že okužen po koleri. O

tem se obveste potem ministerstva vnanjih stvari vse pogodbene vlasti in tudi tukajšnji zastopniki tujih vlastij.

Neapolj, 27. avgusta. V mestu je bil včeraj mir, ali policija je še vedno na vse pripravljena. Prebivalstvo se je nekoliko pomirilo. Nekaj prodajalnic je bilo včeraj odprtih. Omnibusi in tramvay zopet vozijo. Predsinočnim so 300 oseb zaprli.

Berolin, 28. avgusta. Po došlih telegramih iz Fredensborga še ne pride jutri car v Kodanj.

Koburg, 27. avgusta. Včeraj zvečer je princ Ferdinand bolgarski s svojo materjo princesinjo Klementino semkaj prišel.

Umrli so:
25. avgusta. Ivan Nep. Horak, posestnik in častni meščan, 79 let, Florjanske ulice 36, vsled raka v želodec. — Jožefa Anžič, delavčeva žena, 32 let, Kurja va 20, jetik.
27. avgusta. Jožefa Lustek, delavčeva hči, 5 mesecev, Karolinska zemlja, božjast. — Janez Obid, gostač, 86 let, Gruberjeve ulice 1, ostarelost.

Tujci.
25. avgusta.
Pri **Matiču**: Grof Kolowrat; Pollak s soprogo; Zimmerman s soprogo; Siegl; Setz, stavbeni nadsvetnik; Gerber, Kollenz, Just, trgovci, z Dunaja. — Leiss, inženir, iz Korneuburg-a. — Mitrowich s hčerjo; Prusti s soprogo; Raunacher, zasebnica, iz Trsta. — Polay, posestnik, iz Litije. — Kiselj, posestnik, s soprogo, z Reke. — Klement, zasebnik, iz Maribora. — pl. Mitsche iz Bleda. — Ronacher, zasebnik, iz Beljaka. — Bloch, trgovec, iz Kolonije. — Lindner iz Brna. — Bloch, trgovec, iz Prage.
Pri **Slonu**: dr. Escher, primarij, s soprogo; Sancin, trgovec, Vollaeco, Lieberman, Fitzgebbon, Zeboschin, Skerbic in Alfred Lieberman iz Trsta. — Guthard; Fleischar, časnika, s soprogo, iz Zagreba. — Klun, trgovec, s sinovi, iz Ribnice. — Koch, Pelkan, Schindler s sinom z Dunaja. — dr. Mayer iz Celja. — Paur, trgovec, in Marassinio, posestnik, iz Verone. — Härlt, trgovec, iz Podmoklja. — Klotz, trgovec, iz Stuttgarta. — Kuhn, kapelan, iz Wildona. — Karulla iz Merana. — Pruser, župnik, z materjo, iz Podmeleca. — Dierstler, učitelj, iz Wildona. — Koschier iz Beljaka. — Scheyer, logar, iz Radeč. — Jerovšek iz Gradca. — Moline iz Tržiča. — dr. Halik iz Nemškega Rroda.
Pri **Južnem kolodvoru**: Aljančič; Pfeifer, uradnikova soproga, iz Trsta. — Wach, učitelj, iz Prage. — Unger, potovalec, iz Kamnika.
Pri **avstrijskem caru**: Burja iz Krašnje.

Vremensko sporočilo.						
Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
26	7. u. zjut.	737.4	15.8	sl. vzh. g.	oblačno	0.3
	2. u. pop.	736.6	23.4	zm. vzh.	"	dež
	9. u. zveč.	735.7	17.4	brezv.	"	
27	7. u. zjut.	735.3	15.6	sl. zap.	oblačno	7.7
	2. u. pop.	738.6	21.4	zm. svzh.	"	dež
	9. u. zveč.	734.8	14.8	zm. szap.	dež	
Srednja temperatura obeh dni 18.8° in 17.3°, oziroma za 1.0 pod in 0.3 nad normalom.						

Ivan Bulovec,
posestnik in trgovec v Radovljici,

Jerica Bulovec roj. Kocijančič

poročena.

Radovljica, dne 27. avgusta 1893.

Dunajska borza.		
Dne 28. avgusta.		
Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 40 kr.	
Srebrna renta 5%, 16% davka	96	25
Zlata renta 4%, davka prosta	118	55
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	15
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	977	—
Kreditne akcije, 160 gld.	332	80
London, 10 funtov strl.	126	30
Napoleonodor (20 fr.)	9	97 1/2
Cesarski cekini	5	98
Nemških mark 100	61	77 1/2
Dne 26. avgusta.		
Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 80 kr.	
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	15
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146	50
5% državne srečke l. 1880., 100 gld.	161	25
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	191	—
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	60
Zastavna pisma	100	60
Kreditne srečke, 100 gld.	197	25
St. Genois srečke, 40 gld.	67	—
4% srečke dunajske parobrodne družbe	138 gld. — kr.	
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	50
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	50
Salmove srečke, 40 gld.	66	—
Windischgraezove srečke, 20 gld.	—	—
Ljubljanske srečke	23	75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149	—
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2865	—	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101	25
Papirnih rubeljev 100	129	50

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.